

..... U OVOM BROJU :....**DUHOVNA MLAKOST***G. D. Watson***POBEDONOSNA
MOLITVA***Charles G. Finney***MOLITVA JE
POKRETAČ
ZACRKVENU
EVANGELIZACIJU***John Mark Terry***LJUBAV BEZ
GRANICA...***Martin Marko***misaone refleksije****SionT InBox****Neke riblje vrste
hrišćanskog mora...****.... SIONSKA TRUBA ....****Uredništvo:***Jan Vareca**Janko i Marina Bako**Branko Milijašević***Saradnik:***Vlatko Dir***Tekstove priložili:***Ljubica i Nada Muzički**Jelica Lakatoš**Božidar Mladenović**Joel News Int.*

Dragi naši čitaoci,

takoreći šest hiljada godina čovečanstvo ratuje između sebe i stalno stavlja nove prepreke na put poznanja Boga. Napredak u nauci, ekonomiji i moći je daleko važniji od stanja duše i duha naprednog čovečanstva 21. veka. Pesnik R. O. Wiemer kaže: "... možeš da letiš na Mesec, ali time na Zemlji neće biti prijatnije..." Greh i zlo se množi na ovoj planeti. Sebičnost, zloba, želja za vladanjem nad drugim, rasna i klasna diskriminacija rastu iz dana u dan, iz godine u godinu. O Bogu i o dolasku Njegovog Sina Isusa Hrista - Sudije živih i mrtvih se ne govori dovoljno.

Gledajući našu zemlju novorođeni hrišćani su kao kap vode u moru. Međutim, ova istina ne treba da nas pokoleba u naveštanju Cara, koji treba da dođe. Isus je svoju Crkvu uporedio sa svetlom i sa solju. Jedna karakteristika ova dva elementa jeste upravo njihova moć, koju imaju i onda kada su u malim količinama. U mrklom mraku ako se pojavi i mali izvor svetla, on je vidljiv, mrak ga ne može progutati, ugušiti - on biva jasno vidljiv. Malo soli, koliko prođe među prste, daće ukus celoj čaši vode. Ovo nam govori da snaga ovih stvari nije u količini, već u njihovoj biti, tj. u onome što jesu. Svetlo uvek daje svetlo a so uvek daje slanost.

Stoga, ohrabrimo se. Moguće je da "kap" hrišćana, koji imaju Hrista u sebi, promene izgled ove zemlje. Da bi se to zaista ostvarilo, ostaje samo pitanje ispred te "kapi". Hoće li ta "kap" da se upusti u avanturu "mešanja" sa morem tj. hoće li krenuti da otvoreno deluje na njegov karakter?

Vaša, SIONSKA TRUBA.

www.siont.net

DUHOVNA MLAKOST

G. D. Watson

Prva pomisao pri razmišljanju o duhovnoj mlakosti proizilazi iz činjenice da je tu reč o duši, koja je pre bila u jednom dobrom, ispravnom, vrućem odnosu prema milosti Božjoj. Osoba koja nikada nije ni bila "zagrejana" za Gospoda, nikada nije ni bolovala od ove duhovne bolesti. Duhovna mlakost je kao štetni insekt na usevima. On napada isključivo zdrave biljke, biljke koje imaju u sebi život, a ne suve i mrtve. Sama pojava tih insekata na njivi nam govori, da je zemlja na kojoj su nikle napadnute biljke predhodno bila dobro navodnjena.

Veoma često se dešava da oni koji su bili bogato blagosloveni Božanskom milošću, kojima je bila pokazana velika ljubav Božja, neprimetno i tiho upadnu u duhovnu mlakost. Slobodno možemo reći, da možda samo nekoliko hrišćana na ovoj zemlji nisu podlegli ovoj bolesti duše i duha. Jedna od najgorih karakteristika duhovne mlakosti jeste, da dolazi tiho, neprimetno i neočekivano na nas. Kada bi imala sirene i zvona, da njima najavi dolazak u našu dušu, tada bi duša bila probuđena - trgla bi se iz dremeža. Ali to nije tako, duh mlakosti dolazi polako, prikrada se, i kao chloroform uspava žrtvu i ubija je bez vriska, užasa. Zbog toga je duhovna mlakost tako opasna i fatalna. Dok se otvoreni greh predstavlja kao crni oblak pun munja i gromova, duhovna mlakost je fina i tiha, te tako ubija na hiljade.

Simptomi duhovne mlakosti na duši

Mlakost se očituje u zapostavljanju i negiranju dela pobožnosti, u odbacivanju i zapostavljanju navika redovnog čitanja Svetog pisma, molitve, posta, kao i navike razmišlja i nadanja nad budućim novim Božjim svetom (večnim životom). Mlak hrišćanin se ne prepoznaje samo po svojoj nezainteresovanosti za duhovne stvari, već i po izvođenju svoje pobožnosti, kod njega je prisutan tup duh, koji se vidi u njegovoj sporosti, nevoljnosti i neodlučnosti za duhovne stvari.

Drugi simptom duhovne mlakosti jeste, u tome da hrišćanin počne da živi u prošlosti, u vremenu nekada mu iskazane milosti Božje.

Tada je njegova duša doživela snažno obraćenje, obnovljenje života, posvećenje kao potoke svetla i ljubavi Božje slivala se na njega. U ono vreme svaka pobožna aktivnost je delovala laka i izvodljiva. Hrišćanski život je bio poput čarolije. Međutim, kasnije ovi potoci svetla i ljubavi u "rukama" duhovne mlakosti postaju zamka duši. Kada prestanu da stižu od Boga instant blagoslovi, ovakva duša počinje da očajava i pada u duhovnu mlakost, umesto da se trgne i shvati da odrastanje u veri znači - uporno traženje stvari, dok ih se ne dobije.

Šta je sadržaj duhovne mlakosti?

Prvi element duhovne mlakosti jeste stanje zamozadovoljnosti duše sa trenutnim stanjem u duhovnom životu. Postoji nejasni glas u umu (srcu) hrišćanina, da sa njim nešto nije uredu, ali se to pripisuje lošim osećajima i mislima koje donosi svakodnevnica. Većina hrišćana je zadovoljna svojim trenutnim stanjem i duhovnim životom i ne namerava da menja baš ništa. Oni ne očekuju nikakovo bolje vreme za svoju dušu, niti neke nove, neočekivane, sveže Božje blagoslove i iskustva. Začuđujuće je da ćete u prosečnoj crkvi naći uvek samo par hrišćana koji žele više, koji nikako nisu zadovoljni niti sa svojim duhovnim stanjem, niti sa duhovnim stanjem u crkvi. Naravno, većina ovakve "žigoše" kao: fanatike, zanesenjake, bundžije, jer remete njihovu dremku...

Drugi elemenat duhovne mlakosti jeste tajna pomisao duše, da je tako mnogo učinila za Boga. Ona je dobila toliko bitaka, pretrpela sve i svašta radi imena Gospodnjeg i imala toliko uspona (rasta) u Božanskoj milosti, te oseća da treba povući crtu, sabrati svoja dostignuća i tražiti od Boga zasluženu platu tj. penziju. Ovo je veoma prefinjeno samoulaganje, jer sebe drži za nekoga ko tako dobro poznaje Boga, da sa tim i sam Bog mora da bude zadovoljan.

Služenje Bogu po principima (pravilima) vode u duhovnu mlakost

Duhovna mlakost svoju zamku za hrišćane, takođe, dobro krije u mnogim crkvama i tu uspostavljenim zakonima i pravilima (ovo se sme a ovo se ne sme). Služiti Bogu po pravilima vodi neminovno u stanje duhovne samozadovoljnosti kao i osećaja "nekakve svetosti".

Merenjem svoje duhovnosti prema tome, da li sam ispunio neka pravila ili ne, je zaista jadno.

Ovakav stav ne donosi napredak duši, već uništava duhovni život. Jedan od izgovora za eventualano narušavanje zakona i pravila propisanih u crkvi je da se obično kaže:

"Hrišćanin treba da živi pristojno i povučeno, te da bude prepoznat po tome šta radi i kako živi (po pravilima i zakonima svoje crkve).

Đavo na ovakav način, kroz hladnu vanjsku pobožnost, gasi želju u hrišćaninu prema živim i gorućim duhovnim iskustvima.

Nešto nije u redu!?

Duhovna mlakost se očituje još i u sledećem, u duši se javlja prihušen krik i vapaj za popravkom odnosa sa Bogom. Srce oseća da nešto nije u redu. Verovanje (doktrina) je u redu, spoljašnji život je ispravan, svedočenje drugima je tu. Sve potrebne hrišćanske dužnosti se pretresaju i sve govori da je u redu, ali u srcu i dalje ostaje neki tihi nemir, Duh uzdiše.

Nema više Božjeg dodira na savest, nema osećaja Božje punine u srcu, nema slatkih vizija Božanskih istina, nema svetla i svežine, odgovora na molitve, nema tako dragocenog osećaja Spasiteljeve prisutnosti, nema te duboke želje da se proslavi Njegovo veličanstvo, nema jeke duhovnih pesama tokom sna, nema nežnosti, nema želje za spasenjem dugih, nema vođstva i šaputanja Svetog Duha kao nekad, nema odlučnosti u molitvi, da se priđe tronu Božjem. Da li ovo opisuje tvoj duhovni život? Ako je tako onda se bojim da si upao u "zamku" mlakosti. Stavljajući sebe u opasnost da budeš "ispljuvan iz Hristovih usta", ova snažna metafora nam govori koliko je ozbiljan problem duhovne mlakosti.

Nemoj dozvoliti sebi da izgubiš nebo zbog svoje pasivnosti!

"Znam tvoja dela: da nisi ni hladan ni vruć. Da si makar ili hladan ili vruć. Ovako, pošto si mlak - ni vruć ni hladan - ispljunuću te iz svojih usta..."

(Otk. 3:15-16 SSP)

(Chism, Fairy. TIPS TO CHRISTIANS. SAGE Digital Library, vol. 1-4. CD-R)

POBEDONOSNA MOLITVA

Charles G. Finney

---

*"Mnogo može delotvorna molitva pravednika."
(Jak. 5:16 EČ)*

Ljudi padaju pod uticaj Sv. Duha, kada im se pokaže istina Božja. Ruka Božja (Sv. Duh) biva pokrenuta molitvom. Nije reč o tome, da li molitva treba ili može da promeni Božje namere, već da molitvom izdejstvujemo u nama promenu, koja bi omogućila Bogu, da On kroz nas deluje.

Molitva je sastavni deo lanca bezbrojnih razloga koji vode ka probuđenju a isto tako ona je i važna karika propovedanja istine (evangelizacije). Mnogi su, istina revno propovedali Evanđelje, da bi pokrenuli ljude obraćenju, ali su se premalo molili. Radili su, razgovarali sa pojedincima, delili traktate, ali sve to sa malo uspeha, jer im je nedostajala pobedonosna molitva.

ŠTA PODRAZUMEVAMO POD OZBILJNOM ILI POBEDONOSNOM MOLITVOM?

Pobedonosnoj ili molitvi punoj ozbiljnosti uspeva da pokrene ruku Božju!

1. Mora se moliti za jednu određenu stvar.

Govorim o molitvi u samoći. Mnogi se ljudi zatvaraju u sobu, ujutro, u podne ili uveče, da bi se molili i mole se za stvari koje im onoga časa padnu na pamet. Za kratko vreme nakon molitve, zaboravljaju šta su zapravo molili. To nije molitva koja može nešto isposlovati. Svi primeri delotvorne molitve o kojima se u Bibliji govori i u kojima je kroz molitvu dobiven blagoslov, odnosili su se na jednu određenu stvar.

2. Saglasna sa voljom Božjom.

Da bi molitva postala delotvorna, mora biti u saglasnosti sa Božjom voljom. Molitva za stvari koje su u suprotnosti sa voljom Božjom, je kušanje Boga. Bog je na tri načina otkrio svoju volju nama.

a) Obećanja.

Obećanja zapisana u Bibliji odnose se na stvari koje će On dati ili učiniti; ili na stvari opšte vrste, kao na primer: "I sve što zatražite u molitvi verujući, primićete." (Mat. 21:22 EČ)

b) Okolnosti.

Bog otkriva svoju volju na razne načine i okolnosti. Onima koji su prosvetljeni Svetim Duhom, jasno pokazuje, da ima nameru da im da ovaj ili onaj blagoslov.

c) Sveti Duh.

Decu Božju podučava Sveti Duh. Ponekad se nađemo u situaciji, za koju u Svetom pismu ne nalazimo naročito razjašnjenje a koju nam ni naše okolnosti ne, objašnjavaju. Stoga ne znamo za šta treba da molimo. Tada izričito važi: "Isto tako i Duh pomaže našoj slabosti jer mi ne znamo za šta treba da se molimo - kako priliči, ali sam Duh posreduje za nas uzdisajima koji se ne mogu iskazati. A onaj što ispituje srca zna šta je smeranje Duha, pošto se po Božjoj volji moli za svete." (Rim. 8:26-27 EČ). On pomaže deci Božjoj, da odgovarajućom molitvom udovolje volji Božjoj. Onaj koji ispituje srce, zna šta je misao Duha, jer se on odgovarajućom molitvom moli Bogu za svete. Ako dakle deca Božja nađu, bilo u Reči ili okolnostima izričite naznake da znaju da se za njih trebaju moliti, tada moraju još više nastojati da izvrše zapovest Božju. Dakle, "Ispunite se Duhom!" (Ef.5:18). Sveti Duh će tada upraviti vaše misli na stvari koje su po volji Božjoj, da ih zastupate i tražite u molitvi.

3. Predanje volji Božjoj.

Da bi naša molitva bila delotvorna, moramo se moliti sa predanjem volji Božjoj, ali ne da zamenimo predanost sa ravnodušnošću (pasivnošću).

Slično tome, predanost se u molitvi zamenjuje sa opštim pouzdanjem u Boga, da će Bog učiniti već ono šta je pravo. Ja pod predanošću razumem: Sporazum sa voljom Božjom. Evo jedan Biblijski primer: Kada je Davidovo dete bilo bolesno, on je bio vrlo žalostan; pa kad je dete čak i umrlo, sluge nisu imale odvažnosti da mu to saopšte. Međutim, kada je David to saznao, naredio je kao obično da mu donesu jelo. On se predao volji Božjoj. Dok je dete živelo, nije znao nameru Božju; postio je i molio se misleći:

"Ko zna, moguće je da mi se Bog smiluje i ostavi dete u životu." On je mislio da o njegovoj molitvi ovisi, da li će dete umreti ili ostati. Čim je Bog svoju volju obelodanio poklonio se kao svetac i izgleda da se ne samo povinovao volji Božjoj, već da je pri tome našao duboki mir, rekavši: "Idi ću k njemu, ali se on neće povratiti k meni." To je bila prava opasnost. David je stvar pravilno prosudio. Dok Bog svoju volju nije otkrio, on nije znao drugo ništa, već da isceljenje njegova deteta zavisi od njegove molitve, ali čim je Božja namera postala jasna, on joj se prepustio. Međutim, prepustiti se pre nego što nam volja Božja postane jasna, bez molitve je iskušenje. Ko zna, da mnogi događaji ne ovise baš od načina na kakav se molite? Tako na primer, možda spasenje jednog neobraćenog prijatelja ili rođaka zavisi od ustrajnosti vaše molitve, kojom se za dotičnog molite!?

4. Moliti sa žarom.

Ako li neko traži li blagoslov, tada će njegova želja za blagoslovom biti isto toliko velika kao traženi blagoslov. Kada je Isus molio za neku stvar, tražio je to sa takvim duševnim žarom, da je to bilo slično borbi. Ako je naše iskanje, ovoga ili onoga, vrlo živahno, ako je dobronamerno, ako nije protivno nameri, ni volji Božjoj, tada možemo biti sigurni, da će biti ispunjeno i to iz sledećih razloga:

a) Zbog velike dobrote Božje.

Ako je stvar poželjna i ako je ljubav Božja zastupa, tada Njegova će dobrota dozvoliti da se naša želja ispuni.

b) Zbog naše velike želje.

Ako osetimo veliku želju za onim šta je Bogu ugodno, tada znajmo da je tu želju u nama prouzrokovao Sveti Duh koji nas nagoni da tako molimo, da bi nas Bog uslišio. Jakovljevo pouzdanje, kada je pun duševnog žara vikao: "Neću te pustiti dok me ne blagosloviš!" (Post. 32:26) bilo je po Božjem srcu. On je zastupao njegovu molbu. Slično je bilo i sa Mojsijem, kada mu Bog reče: "Gle tako prkošljiv narod, pusti da iskalim moju ljutnju na njima i da ih uništim, ali od tebe ću učiniti narod velik." (Izl. 32:7-14) Šta je učinio Mojsije? Da li je pristao na to da Bog da ostvari ovaj predlog? Ne, on je mislio kako bi u tom slučaju Egipćani trijumfovali. Zašto oni da kažu: "Na nesreću ih je izveo?" Izgledalo je, kao da je pao Bogu u

naručje, da zadrži Njegove ruke, koje su već bile podignute za uništenje, da otkloni udarac namenjen narodu. Da li mu je tu nešto Bog pokazao, zašto se umešao? Naprotiv, tako neodložnu molitvu nije Bog mogao odbiti i tako je Mojsije izvojevao pobjedu. Još i danas se deca Božja mogu vinuti ka takvom pouzdanju, ako to Božja slava zahteva.

5. Čisti motivi.

Da bi molitva bila delotvorna mora proizlaziti iz čistih motiva. Ne sme biti sebična, mora služiti Bogu na čast. Mnoge molitve proizlaze iz sebičnosti. Žene obično mole za obraćenje svojih muževa, misleći: "Bilo bi mi mnogo ugodnije živeti sa njim, išao bi sa mnom u crkvu." To, što bi se supružnikovim obraćenjem Gospod proslavio, i što muževljevi gresi ne bi više ružili Boga ' to je tek sporedna želja. Veliko je iskušenje moliti se iz sebičnih razloga, a ne na slavu Božju. Stoga mnoge molitve ne budu uslišene.

6. U Duhu Svetom.

Da bi molitva postala delujuća, mora biti potpomognuta Duhom Svetim. Za tako nešto smo nesposobni, kao i za bilo koje drugo sveto delo. Samo Sveti Duh može potpomoci našu veru koja je potrebna u molitvi do pobjede.

7. Ustrajna molitva (neprestana).

Ustrajna molitva postiže svoj cilj. Način kako treba da mole, da bi izvojevali pobjedu većina hrišćana nauče tek nakon mnogih molitvi. Obično ih pritiska takva želja za nekim blagoslovom, da dok rade svoj posao, neprekidno mole i uzdišu Bogu za njihovu stvar, kao mati što nad bolesnim detetom uzdiše kao da će joj srce pući, ali ipak radi svoj svakodnevni posao. Ako se hrišćan nađe u takvom stanju, njegove molitve biće uslišane. Dokle god molitva ne postane prava borba sa Bogom, teško da će doneti pobjedu. Apostol Pavle to naziva duševnim radom. (Rim. 15:30, Fil. 1:27). Kada se Isus molio u Getsemanskom vrtu, sa Njegovog lica kapao je krvav znoj.

Isusova ljubav prema grešnicima bila je tako velika, da je bio voljan ne samo položiti svoj život kao žrtvu, već i ispiti čašu gneva

Božjega. Bio je voljan, da se kao "veliki sveštenik" sa velikom vikom i suzama se za duše bori, (Jev. 5:7) tako da o Njemu stoji zapisano: "S muke duše svoje nasitiće oči svoje" (Isa. 53:11 LB). Stav onih koji su zabrinuti za duhovno stanje odnosno spasenje svojih bližnjih treba biti kao kod Pavla, koji je mogao reći: "Da je u svom srcu imao neprekidnu veliku bol i žalost i želeo je biti sužanj Hristov za svoju braću" (Rim. 9:1-3), ili kao kod Psalmiste (Ps. 119:136 LB) "Potoke suza oči moje liju što se zakon tvoj ne čuva"; i kao kod proroka Jeremije (4:19 LB) "Jaoh utrobe moje! Utrobe moje! I u srcu boli. Bije srce u meni, ne mogu ćutati, jer ti čuješ, dušo moja, glas od trube, viku bojnu!" Ista misao se nalazi i u Jer. 9:1, 13:17, takođe i u Isa. 22:4. Čitamo i o Modroheju, koji je razdro svoje haljine, kada je čuo da je njegov narod u opasnosti (Jest. 4:1) obukao vreću i posuo se pepelom, izašao i glasno jadikovao. Zašto vernici danas, kada promatraju jadno stanje ljudi koji idu u susret večnom prokletstvu, zadržavaju svoje suze i ne daju u molitvi oduška svom bolu?

8. Mnogo, snažno i često.

Ako hoćete nešto da postignete, morate moliti mnogo, često i snažno. Priča se, da su posle smrti Apostola Jakova da su videli, da su njegova kolena bila žuljevita kao u kamile. To je rešenje tajne, zašto su prvi propovednici imali toliko uspeha. Imali su žuljeve na kolenima!

9. Moliti u Isusovo ime.

Isplati se moliti u ime Isusovo. Ne možete prići Bogu u svojstvu svog vlastitog imena. Ne možete se moliti zbog zasluga, ali možete doći u to ime, u koje nikada nećete biti odbijeni. Šta znači upotrebiti ime jednog čoveka? Ako u banci pokažete ček koji je potpisalo izvesno ovlašćeno lice, primićete od banke vaš novac isto tako sigurno kao da ga je sam vlasnik čeka podigao. Usudite se dakle, da upotrebite ime Gospoda Isusa. Kada molite u ime Isusa, to znači da ćete biti uslišeni isto kao sam Isus, da ćete primiti te iste stvari koje je primio Božji ljubljani Sin. Njegovo ime je sila, kada ga izustite.

10. Recite, zbogom grehu.

Ne možete u molitvi biti uslišeni, ako se ne rastanete od svih vaših grehova. Ne samo da ih morate dovesti u sećanje i zbog njih učiniti pokajanje, već ih od srca i za svagda isključiti, te živeti u Bogu, novim i svetim životom.

11. Moliti sa verom.

Morate se moliti sa verom. Morate sačekati dok ne budete primljeni. U biblijskim primerima vidimo da je uvek bilo ovakvog isčekivanja. Ako je neka stvar u Reči Božjoj obećana, i vi se za istu molite, bez da sačekate uslišenje, tada Boga činite lažom. Ako Bog na nešto jasno pokazuje, da je to Njegova volja, tada treba to da prihvatimo kao poziv i sa puno poverenja moliti za dotični blagoslov. I ako vas Duh Božji vodi - tera (nalaže) da za nešto molite, tek tada imate osnova da sačekate uslišenje.

Zašto Bog traži tako vruću molitvu? Da bi se kroz istu najuže povezali Hrist i zajednica (crkva). Samo tako Hrist u zajednicu izliva svoju ljubav, kojom je prepuno Njegovo vlastito srce. Prema tome vernici postaju slični svom Učitelju, puni sažaljenja prema grešnicima i to ne mogu sakrivati u svom srcu. To je slučaj kod onih slugu Božjih, čije propovedi imaju uspeha kod vernika i nevernika. Oni imaju sažaljenja prema grešnicima, te takvu želju da ih vide spašene. O tome svedoči svaka njihova reč, dobivamo utisak da kroz njih govori sam Hrist. Reči teku sa njihovih usana, kao da dolaze pravo iz Hristovog srca.

Molitveni rad dece Božje koja obiluju Božjom ljubavlju, obrazuje čudnovatu vezu, kako međusobno tako i s neobraćenima. Neobraćeni jako leže na srcu tih koji se za njih zauzimaju kod Boga. Oni ih ljube nežnom ljubavlju, kao što je Pavle lepo izrazio rečima: " Dečice moja." (Gal. 4:19). Njegovo srce bilo je puno nežne ljubavi - "Dečice moja koju ponovo rađam", jer su pošla nazad od istina evanđelja. To je kod njega prouzrokovalo bol kao roditelja, kada im dete ode stramputicom. "Koji ponovo rađam s mukom, dok obliče Hristovo i nadanje slave ne pobedi." Zapazio sam koliko ljubav imaju ljudi ispunjeni Duhom molitve prema novo obraćenima u vreme probuđenja. Znam da je to neshvatljivo za

ljude koji to nisu lično iskusili, ali kada se neko u molitvi borio za neku dušu, ona mu je postala tako skupocena, kao majčino dete u mukama rođeno.

Progonjeni reformator John Knox je imao takvu molitvenu silu da je Škotska kraljica rekla, da se više boji njegove molitve, nego svih evropskih vojski (vojnih sila). Šta je sledilo, pokazalo se da je imala pravo. Jedne noći kada se molio sa svojim prijateljem, pred Bogom. Iznenada je rekao: "Oslobođenje je tu!". Nije znao šta se dogodilo, samo je znao da je Bog uslišao njegovu molitvu. Sledeća vest je javila, da je kraljica te noći umrla.

Sličan slučaj ispričao mi je jedan propovednik. U nekom gradu već godinama nije došlo do duhovnog probuđenja. Zajednica je bila duhovno obamrla. Skoro svi mladi ljudi bili su neobraćeni. U jednoj gradskoj četvrti živeo je stari verni kovač, koji je mucao tako da je bila muka slušati ga. Jedno dopodne pade mu na um stanje zajednice i stanje nepokajanih grešnika, što ga je veoma dirnulo. Istovremeno ga je spopao takav strah za sve njih, da je ostavio posao i preostali deo dana proveo u molitvi. Sledeće nedelje je otišao propovedniku i molio ga, da zakaže sastanak vernika. Posle kraćeg nećkanja, on je pristao, ali je istovremeno izrazio zabrinutost da niko neće doći. U dogovoreno veče, skupilo se toliko ljudi, da nije bilo dovoljno mesta. Neko vreme je vladala velika tišina, dok odjednom jedan od prisutnih, sa suzama nije izrazio želju, da se zajednica za njega moli. Drugi su isto zahtevali i konačno se dogodilo, da su ljudi iz svih delova grada bili duboko presvedočeni o svojoj grešnosti i posvedočili su da su doživeli probuđenje svoga duha baš u onom trenutku kada se stari kovač molio u svojoj radionici. Tako je stari mutavi čovek postao razlog ovog blagoslova.

Mnoge molitve bivaju izgubljene. Mnogi hrišćani nikada ne postignu pobjedu, zato što ne ustraju u želji za izvesnim blagoslovom koji osećaju i ne ustraju dok ne postignu ono za čime čeznu. Ova želja je bila potaknuta Svetim Duhom, te je u molitvi trebalo ustrajati i time, što su svoju pažnju upravili na druge stvari, ugušili su Duha.

Propovednici koji nemaju duha molitve, neće mnogo postići. Obično se dešava, da blagoslov za njih svojom vrućom molitvom izmoli drugi. Ipak, najviše uspeha će imati oni propovednici

koji sami znaju, kako moliti da budu uslišeni. I pored toga duh molitve treba da imaju ne samo dušebrižnici, već i zajednica bi trebalo da bude spojena s njima, jer je zapisano: "Za to sve hoću da me dom Izrailjev moli, da bi mu to učinio."

Charles G. Finney je rođen Americi 1792 a umro je 1875. godine. Obačćenje je doživio dok je bio advokat u New Yorku. Čitajući Bibliju postao svestan svoje velike grešnosti. Opterećen bremenom greha odlazio je u šumu da moli i ispoveda svoje prestupe Bogu, ne bili mu Bog oprostio i spasio ga. Na ovim molitvama je doživio snažno izliče Sv. Duha, koje je potpuno promenilo njegov život. Nakon ovog događaja, počeo je da propoveda Evanđelje, njegove reči su imale takvu težinu i snagu da su ljude bukvalno terale da padaju na kolena i da u pokajanju traže Boga i Njegovo spasenje. Crkveni istoričari za Finneya kažu, da je bio prorok Božji svog vremena, poslat Crkvi da joj prenese poruku probuđenja i obnove. Bog je kroz Finneya snažno i oštro govorio uspavanoj crkvi. Doslovno je "drobio" mlake - religiozne hrišćane kroz propovedi ovog čoveka. Rezultat toga je bilo veliko probuđenje Crkve širom zemlje i veliki broj spašenih u naciji.

MOLITVA JE POKRETAČ ZA CRKVENU EVANGELIZACIJU

John Mark Terry

Crkve koje se orijentišu na evangelizaciju naglašavaju značaj molitve, posebno molitve za izgubljene. Poslednjih godina, eksperti koji se bave rastom crkve, kao što su to Charles Chaney i Peter Wagner naglašavaju neophodnost molitve u evangelizaciji i rastu crkve. Ispravni metodi su važni, ali oni ne mogu zameniti molitvu. Sila Svetog Duha mora udahnuti život principima i metodima. Kirk Hedaway piše: "Zajednice koje rastu nisu samo orijentisane na evangelizaciju i svedočenje. One polazu veliku važnost na molitvu." Thom Rainer kaže da dinamična crkva mora prvo postati "molitveni dom", i posle toga posvećuje celo poglavlje u svojoj knjizi "Džinovsko porođenje" molitvi čitave zajednice. Ken Hemphill piše da "gorivo za svaki rast predstavlja moćna molitva". Hemphill ne govori o tipičnim crkvenim

molitvama: "Provodimo više vremena moleći se da na ne nebo odu sveti koji su na samrti a spremni su da umru, nego što se molimo da grešnici ne odu u pakao. U naše molitve unosimo malo strasti i kao da nismo sigurni da su one zaista važne."

MOLITE SE ZA SILU

Kada bi danas Sveti Duh napustio vašu crkvu, da li bi iko to primetio? Da li se išta dešava u vašoj zajednici a da ne proizilazi iz ljudskog truda? Premalo je hrišćana i premalo je hrišćanskih crkava koje karakteriše pomazanje Svetog Duha. Mnogi članovi crkava su poput onih koje Pavle opisuje "imaju obličje pobožnosti, ali su se odrekli njene sile" (Druga Timoteju 3:5). Ukoliko ne poriču usnama silu Svetog Duha, onda je poriču svojim životima. Na raspolaganju su nam najbolji materijali, mediji i metodi, ali nam nedostaje duhovna sila. Hrišćani iz veremena apostola nisu imali pogodnosti koje mi danas imamo; nisu imali čak ni Novi Zavet. A opet su naglavačke okrenuli Rimsko carstvo. Kakav uticaj ima vaša crkva na ljude oko vas? Ne možemo evangelizirati bez Božije sile. Za koje stvari su se molili učenici. R.A. Pergam, metodistički pastor, ovako odgovara na to pitanje: "Verujem da su se na dan Pedestnice, učenici molili ne samo za sebe, već i za sav narod u Jerusalimu koji je odbacio Isusa. Mnogi od onih koji su odbacili Isusa bili su im prijatelji, poznanici i poslovni saradnici. Učenici su imali jedan cilj dok su posredovali u molitvi za Jerusalem. Zeleli su da ljudi poveruju u njihovog vaskrslog Gospoda. Kada se Sveti Duh spustio na one koji su se molili, verujem da su toliko bili ispunjeni Božijom ljubavlju da su se još vatrenije molili za ljude koje su znali".

MOLITE SE DA VIDITE REZULTATE

Prvi hrišćani su se silovito molili. Veći deo naše savremene molitve je ili bez svrhe ili sebičan. Većina molitvi u crkvama je toliko uopštena da one gube smisao. Većina naših ličnih molitvi predstavlja listu želja koje bi voleli da nam Bog ispuni. U Delima 4:24-30 članovi jerusalimske crkve nude nam sasvim drugačiju molitvu. Molili su se da im Bog omogući da hrabro propovedaju i da čine čuda u Isusovo ime. Šta se događalo kada su propovedali na ovaj način? "A kada se pomoliše Bogu zatrese se mesto na kom su bili okupljeni, te se svi

ispuniše Duhom Svetim, i propovedahu slobodno reč Božiju" (Dela 4:31). Obratite pažnju kao se stvari kreću uzlaznom linijom: molitva, sila i na kraju javno istupanje. Ukoliko se molimo kao što su se oni molili, dobićemo silu kao što su i oni dobili pa ćemo moći da propovedamo kao što su oni propovedali.

MOLITVA I DUHOVNO OBNOVLJENJE

U svojoj knjizi "Beskrajna linija sjaja", profesor Earle Cairns ističe da je svako veliko probuđenje, počevši sa Velikim probuđenjem iz 1726. pa sve do danas počinjalo u organizovanim molitvenim grupama. On jednostavno kaže: "Molitva je na prvom mestu kod probuđenja". Dr. A. T. Pierson je jednom rekao: "Nikada nije bilo duhovnog probuđenja u bilo kojoj zemlji ili na bilo kom mestu a da nije započelo u zajedničkoj molitvi."

Bog će i u vašoj crkvi činiti velike stvari ukoliko se vi i ostali budete molili. Charles Haddon Spurgeon je bio jedan od velikih pastora-evangelizatora svoga vremena. Hiljade ljudi je spašeno u njegovoj crkvi u Londonu, poznatoj pod imenom Metropolitan Šator sastanka. Jednom prilikom petorica studenata je otišlo u London da čuju Spurgeona kako poučava. Dok su čekali da se vrata otvore, prišao im je jedan čovek i upitao ih: "Gospodo, želite li da vidite grejni sistem crkve?" Studente nisu baš mnogo zanimali bojleri, ali nisu želeli da uvrede čoveka, te su se složili da pođu u razgledanje. Njihov vodič ih je poveo niz stepenice i prošaputao otvarajući vrata: "Evo našeg aparata za zagrevanje". Studenti su, na svoje veliko iznenađenje, ugledali sedam stotina ljudi pognutih u molitvi kako traže od Boga da blagoslovi službu koja samo što nije počela. Lagano zatvorivši vrata, vodič se predstavio - bio je to sam Charles Haddon Spurgeon. Uz takvu podršku u molitvi nije ni čudo da je toliko ljudi došlo Hristu u Metropolitan Šatoru sastanka.

STUDIJA SLUČAJA

Srednja posećenost Hevron baptističke crkve u Dakuli u Džordžiji, porasla je od stotinu na preko tri hiljade. Šta je bio odlučujući faktor rasta ove crkve? U intervjuu za časopis "Crkve koje rastu", pastor Larry Wynn je

izjavio: "Prekretnicu je predstavljao početak molitvene službe.

Osnova pokreta za rast ove crkve predstavljala je molitvena služba koju su započeli vernici pre 18 godina. Na početku svoje službe osećao sam se neuspešnim i obeshrabrenim. Stvari se nisu odvijale dovoljno brzo.

Posetio sam jednog vernika koga nisam baš dobro poznavao i rekao mu: "Džejms, ja u stvari ne znam zašto sam ovde." Pogledao me je u oči i rekao: "Ja znam zašto si ovde. Obeshrabren si. Crkva ne raste onako kako ti želiš." Složio sam se i rekao mu: "Ovo je dobra crkva, u njoj su dobri ljudi i ima puno neostvarenog potencijala". Odgovor ovog vernika me je zaprepastio. "Znam, i ja tako mislim", rekao je. "Pre oko šest meseci, Gospod mi je naložio da se molim za ovu crkvu. Počeo sam da ustajem sat vremena ranije svakoga jutra i da se molim za tebe kao pastora, i da Bog da našoj crkvi viziju. Pre 30 dana, osetio sam mir u srcu i znao sam da će nam Bog dati viziju i da će naša crkva biti izuzetna. Stvarno verujem da Bog želi da pridobijemo Dakulu za Hrista." Imajući u vidu da je u čitavom gradu u to vreme živelo samo 1800 ljudi, to je izgledalo kao ostvarljiv cilj. Onda je Džejms rekao: "Verujem da Bog želi da evangeliziramo i Severoistočnu Džordžiju". "Ali kako?", pitao sam. Njegov odgovor je glasio: "Molitvom." Potom je predložio: "Zasto ne pozoveš nekoliko ljudi da dođu da se četvrtkom uveče molimo za crkvu?" Otpočeli su molitveni sastanci. Molitva je bila i još uvek jeste kamen temeljac u rastu Hevron baptističke crkve."

JOEL NEWS JUGOSLAVIJA --
<http://www.joelnews.org/serbian.htm>

(Odlomci su uzeti iz "Crkvena evangelizacija", John Mark Terry, objavio Broadman & Holman Publishers, 1997. Može se naci na: www.amazon.com.)

LJUBAV BEZ GRANICA...

Martin Marko

Sedeo sam u zagušljivoj prostoriji, na drvenoj klupi, oslonjen na hladan zid i sve se u meni rušilo...

Nije to bio insert iz nekog lošeg filma, već moja zatvorska realnost, koju nisam mogao da razumem ni posle šest godina tamnovanja. Moj život je pre toga bio samo uspon: cenjeni pravnik i karijera u komunističkoj tajnoj policiji... a sada zagušljiva ćelija sa rešetkama na prozorima. Nikako te dve stvari nisam mogao da sastavim zajedno.

Iako sam imao hrišćansko vaspitanje, uvek sam mislio da sam u životu sam sebi dovoljan i da ću sve postići i bez Boga. Sada sam opet smatrao, je nepravedan i surov.

Samo jednom sam odbio poslušnost "mašineriji", iz ponosa, što mi ga je sama duboko usadila, i nije smirila, dok moju "lojalnost" nije obezbedila trinaestogodišnjim zatvorom. Gde je tu pravda? Moja familija se raspala, prijatelji su nestali a stažari su bili zadojeni mržnjom, koju sam osećao na svakom koraku. I kazna boravka u samici, jedna od mnogih, koju sam u trajanju od trideset dana upravo izdržavao bila je prouzrokovana ovom mržnjom. Čime sam zaslužio ovako strašnu sudbinu?

U dubini moje duše su se odjednom pojavile misli, koje nisam hteo da prihvatim, jer su me veoma neprijatno krivile... krivile, ali za šta? Kako se odjednom u meni pojavila ta neopisiva krivnja? Šta se to sa mnom dešava? Pa nisam baš toliko loš! Iako... Samo da nije te stalno prisutne krivice. Stvarno se sve u meni rušilo: "Dali se kaješ, za to šta si uradio i kako si živeo?" Ovaj glas je bio toliko jasan kao da govornik stoji pored mene. Bilo je u tom glasu neverovatne smirenosti, mira, ljubavi, milosrđa, oprostaja... U samici osim mene nije bilo nikoga, ali ja sam tada znao, da sam se rodio samo za to da bi čuo taj glas. Iz mene je izašao samo tihi šapat: "Da Gospode, kajem se. Celim srcem se kajem." Osećao sam kao da mi je duša odletela iz tela. Činilo mi se kao da stojim pred nečim, što svojim razumom ne mogu ni shvatiti, niti obuhvatiti.

Moj podsvesni strah je postao smešan u odnosu na ovo olakšanje i utehu. Moć koju je imao zatvor, je pred ovakvim čuvarom nestala, a zlo celog sveta je pored ovakvog utočišta izgubilo značaj. Postepeno sam gubio osećaj za sve oko sebe. Bili su to trenuci kad sam bio srećan, moja duša kao da je letela u beskonačnost napunjena prelepim zvucima orgulja i spajala se "sa Dobrom", koje je bilo tu pored mene i u meni... Iz tog divnog osećanja me je prenuo moj vlastiti glasan plač. Robijaška bluza je bila mokra sa prednje strane – od mojih suza. Nikako nisam razumeo šta mi se dešava. Kroz glavu mi je prolazilo na hiljade pitanja, ali i pored toga sam ostao spokojan, jer sam "osećao" da će to "Dobro" sutra opet doći k meni. I došlo je. Svaki dan, sve do kraja moje kazne u samici sam osećao Njegovu prisutnost i sa Njim preživljavao najlepše dane svoga života.

Došlo je i poslednje veče moga tamnovanja u samici. To veče je bilo posebno, jer se "Dobru" otvorila moja duša, kao što se cveće otvara prema suncu, i tada sam, suprotno mogućoj realnosti, dobio sigurnost da ću biti oslobođen pre, nego prođe četiri meseca. Neposredno posle toga sam na prljavom zidu samice ugledao sliku panorame Visokih Tatri (Slovačka), i čuo sam glas: "Dobro zapamti to što vidiš..."

Po izlasku iz samice su se stvari odvijale neverovatnom brzinom. Nakon dva meseca u državi se desila "nežna revolucija", koja je na mene i meni slične, ukazala kao ne teške žrtve prošlog režima. Nije prošlo ni četiri meseca, a meni je bila ukinuta kazna. Još sam dobio zadatak od novih vlasti, kao jedan od istaknutijih paćenika, da pomognem u zbrinjavanju oslobođenih zatvorenika, u okviru široke amnestije, koju je objavio novi predsednik. Radilo se na mom potpunom oslobađanju, pa u svoj toj gužvi, sam na svoje "Dobro" iz dana provedenih u samici skoro potpuno zaboravio. Ponovo sam svoju sudbinu imao "čvrsto" u svojim rukama. Prilikom jednog službenog putovanja, jako sam se iznenadio, kada sam kroz staklo na kolima video poznate predele Visokih Tatri. Počeo sam da se tresem. Bila je to ona ista slika koju sam tada u samici "u viđenju" video. Jako sam se uplašio, jer sam negde duboko u meni čuo poznati glas: "Dobro zapamti to što vidiš..." Osećao sam da će se desiti nešto strašno.

I desilo se! Nakon nekoliko dana se sve promenilo. Sve čega bi se latio nije mi polazilo za rukom, sve se oko mene rušilo. Ljudska obećanja i ljudi, na koje sam se oslanjao, potpuno su me razočarali i prevarili. Bio sam besan. U silnoj želji da dešavanja okrenem u svoju korist, pokušavao sam da potplatim ljude i "sudbinu". Trošio sam i zadnje zalihe, a kada ni to nije bilo dovoljno, u očajanju sam "potpomogao" moju raspadajuću budućnost prodajom već odavno ispražnjenog stana, koji sam inače dobio od države na korišćenje. Prodao sam ga za dvesta hiljada kruna. Sudbina mi se i dalje podsmevala. Ne samo da nisam ništa sačuvao, nego su me zbog tog stana i krivično gonili. To je već bilo previše. Nisam imao hrabrosti da se suočim sa realnošću. Višak para sam podelio poznanicima, i odlučio da izvršim samoubistvo. Taj dan sam sve zaposlene u organizaciji poslao na zadatke, zaključao se u kancelariji, dva puta okrenuo ključ, ostavio ga u vodoravnom položaju. A vrata još dodatno vezao lancem. Napravio sam sebi u kupatilu toplu kupku i ...prerezao žile na rukama.

Probudio sam se u bolnici. Sopstvenim ušima nisam verovao kada sam čuo da sam još uvek živ samo zahvaljujući tome, što je jedan od vozača zaboravio neke svoje stvari i vratio se da ih uzme. Našao me je i zvao pomoć, jer vrata nisu bila zaključana, a ključ samo što nije ispao iz brave. A lanac? Nije uopšte bio vezan!!! Da je došao samo pet minuta kasnije, nikad ne bih napisao ovo svedočanstvo.

Kada su mi za prodati stan, i pored oproštene prethodne kazne, pesudili devet godina zatvora, mislio sam da ću poludeti.

Godinu i po dana sam živio kao u derilijumu, sve dok jednog dana u zatvor nije došao hrišćanski hor. Dan danas ne znam kako sam osvanuo u toj sali, kojom se orila himna o dolazećem Kralju... Iznenada sam počeo da se tresem kao u groznici, suze su same potekle, a negde duboko u meni sam čuo nebesko: "Tu sam! Ipak smo se sreli..."

"Da Gospode", odgovorio sam bojažljivo "oprosti". Bilo je to čudo, jer sam u tom trenutku shvatio, da je moj Gospod sve vreme bio kraj mene i čekao me. Nije to bio niko drugi, nego sam Isus Hrist, živi Bog,

toliko živ kao ti ili ja, samo nevidljiv našim očima.

Istog trenutka sam presrećan primio Gospoda Isusa neopozivo u svoje srce kao svog ličnog Spasitelja i predao mu svoj život.

Od tog trenutka u mom životu su počele da se dešavaju neverovatne promene. Isus je sa mnom svaki dan, oslobađa me svakog straha, rešava svaki moj problem. Nestale su depresije i neizvesna budućnost; ostali su samo radost, ljubav i mir, koji ljudi ne mogu razumeti. Blaženo osećam i prepoznajem Gospoda u svakom trenutku svog života. Dao mi je inspiraciju da napišem knjigu o predivnim iskustvima sa Njim. Za sada ne mogu da je štampam, jer nemam dovoljno sredstava. Sredstva mi nedostaju i za otplatu spominjanog stana, jer bi u smislu novih zakona njegovom otplatom nestao razlog za moj dalji boravak u zatvoru.

Nisam ni malo nestrpljiv. Moj Gospod, koga neizmerno volim, gospodar je tih sredstava. I vremena, takođe. Slava Gospodu!

(Časopis: *ETHOS* 4 / 1995)

Priložio: Branko Milijašević (St. Pazova)

---

misaone refleksije

RAZMIŠLJANJA NA TEMU DUHOVNE MLAKOSTI...

"Hrišćanin nikad ne spava u vatri ili vodi, ali mamuran postaje na toplim sunčevim zracima." (Berridge)

"Bog je živi Bog, i ne voli trome i pospane svece, a mi ne samo da treba da mu služimo u ovom životu, već treba da imamo i život u našoj službi." (Calamy)

"Hladna voda progonstva se često baca Crkvi u lice, da bi se probudila (osvestila)." (Arrowsmith)

"Kada je gvožđe mnogo rđavo, tada ga stavljamo u vatru, da se pročisti. Što je više krivo, jače i više ga udaramo čekićem da se

ispravi. Tako hrišćani koji su mnogo rđavi tj. koji su skupljali rđu mnoge godine, neka se ne žale Bogu što ih vodi u vartu i pod čekić." (Brooks)

(Foster, Elon. 6000 SERMON ILLUSTRATIONS)

UČI SVOJE DETE

Jelica Lakatoš (Hrtkovci)

Uči putu čedo svoje,
Neka sluša reči tvoje
Kad mu tepaš, kad ga maziš,
Kao bebu kad ga paziš.

Kad u krilo svoje primiš,
Čedo malo, tek stasalo,
Putu dobrom ti ga uči,
i nedaj zlu da ga muči.

Kada bebu svoju uzmeš
Sa osmehom sve uradi
U životu svoje bebe,
Uvek ljubav ti posadi.

Na tvom krilu dok ga držiš,
Tri godine dok još nema,
Pravom putu nauči ga,

Da putuje srca smerna.

Sve istine što postoje
Neka znade čedo tvoje,
Prije pete sve nek snimi,
Tad po njima će da živi.

Prije nego sedam ima,
Put ka Nebu pokaži mu,
Da nauka sveta toga
Ne da temelj na lažima.

Temelj pravi, ti postavi,
Armiraj ga u ljubavi,
Da bi čedo tvoje malo
Na temelju tom ostalo.

HRISTOVO BREME I JARAM

Vladika Nikolaj

Hristovo je breme ljubav, a nesrećničko je breme mržnja.
Hristovo je breme istina, a đavolsko breme laž.
Hristovo je breme bratoljublje a grešničko samoljublje.

Hristov je jaram pomaganje i davanje, a grešnički jaram krađa i otmica.
Hristov je jaram trud za nebesko carstvo, a grešnički je trud za carstvo zemaljsko.
Hristov je jaram tesan put što vodi u carstvo Božje, a bednički je jaram širok put što vodi u propast.

Hristovo je breme svetinja i milost u svemu, grešnički je put vulgarnost u svemu.
Hristovo je breme celomudrenost i poštenje, a grešničko nepoštenje i razvrat.
Hristovo breme je trpljenje što vodi krajnjoj pobedi, grešničko je breme nestrpljenje što vodi očajanju.
Hristovo se breme nosi sa očima uprtim u večni život u carstvu Božjem, a svetsko se nosi sa očima uprtim u grob.

Koji je jaram blaži i koje je breme lakše?

"KONKURS ZA PROPOVEDNIKA"

Priložile: Ljubica i Nada Muzički (Beograd)

Jedna Crkva tražila je sebi propovednika. Crkveni Odbor se sastao i ispitivali su mnoge kandidate. Sve su ih odbacili kao neodgovarajuće. Međutim, jedan član tog Odbora nije se baš slagao sa ostalima u odlukama. Kada je izgubio strpljenje, odlučio je da podstakne članove Odbora, da malo ispitaju sebe. Tada je ustao i rekao: "Evo, imam pismo od još jednog kandidata za našeg propovedika."

"Braćo!

Razumeo sam da je Vaša propovedaonica upražnjena i hteo bih da se javim u tu službu. Imam mnoge kvalifikacije. Propovednik sam koji ima mnogo uspeha, a imao sam nešto uspeha i kao pisac. Neki ljudi kažu da sam dobar organizator. U većini mesta gde sam se kretao ili boravio bio sam vođa. Već mi je preko pedeset godina, a ni na jednom mestu nisam propovedao duže od tri godine. Neka mesta sam morao napustiti jer je zbog moje službe nastala pobuna u gradu. Moram vam priznati da sam već tri ili četiri puta bio u zatvoru, ali ne zbog nekih kriminalnih dela. Radeći mogu još mnogo da postignem, iako moje zdravlje nije baš najbolje. Crkve u kojima sam propovedao bile su male, iako su se nalazile u velikim gradovima. Nisam bio baš u najboljim odnosima sa religioznim vođama u gradovima u kojima sam propovedao. Naime, neki su mi

pretili, a neki su me čak i fizički napali. Nisam baš najbolji za vođenje dnevnika rada, zaboravljam i one koje sam već do sada krstio. Ali, ako me Vi ipak možete prihvatiti trudiću se da radim najbolje što mogu."

Zastao je. U tom trenutku značajno je pogledao u članove Odbora i rekao: "Šta mislite, da ga pozovemo i da ga prihvatimo?" A ovi fini, uglašeni crkveni ljudi bili su preneraženi.

"Pozvati nezdravog čoveka koji stvara pobune, zaboravlja stvari i koji je povrh svega bio u zatvoru?! Pa je li taj član našeg Odbora poludeo? Ko je potpisao to pismo? Ko se to uopšte usudio da nam se javi na mesto propovednika?!"

Taj član Odbora ih je sve dobro pogledao pre nego što je odgovorio:

"Potpisano je - apostol Pavle."

PISMO IZ PAKLA

***Priložio: Božidar Mladenović
(Beograd)***

Jednog dana, žena po imenu Lujza je zaspala i sanjala strašan san. Sanjala je, da joj je pismo, koje je doneo dostavljač, napisao neko iz pakla. Poštar je prolazio pored gorućih sumpornih jezera u paklu i stigao do vrata koja su ga pustila u spoljašnji svet.

Sanjala je da je stigao do njene kuće, ušao unutra, i nežno ali sigurno je probudio. Predao joj je poruku i rekao, da joj je to pisala prijateljica iz pakla. Lujza je u snu, drhtavim rukama uzela pismo i počela da čita:

Draga prijateljice,

trenutno stojim na sudu. Nekako osećam, da bi tebe trebalo kriviti za to. Na zemlji sam sa tobom bila svaki dan, ali mi nikada nisi pokazala put. Poznavala si Gospoda u istini i slavi, ali mi nikada nisi to ispričala. Moja spoznaja je bila vrlo maglovita. Mogla si me sigurno dovesti do Njega.

Iako smo na zemlji živele zajedno, nikada mi nisi govorila o novom rđenju, i sada stojim ovde okrivljena, jer mi nisi spomenula Njega.

Naučila si me mnogim stvarima, to je tačno. Zvala sam te prijateljicom i verovala ti.

Shvatam da je sada kasno. Mogla si me sačuvati od ove sudbine. Danju smo hodale a noću razgovarale. Ipak mi nisi pokazala Svetlo. Pustila si me da volim, živim i umrem. Znala si da nikada neću živeti na visini.

Da, zvala sam te "prijateljice" u životu, verovala ti kroz radost i borbe. Sada, stigavši na kraj, ne mogu te nazvati svojom prijateljicom.

Marša

Pošto je pročitala pismo, Lujza se probudila. San je bio još uvek takva stvarnost, da su joj se kapi znoja slivale niz telo. Mogla se zakleti, da oseća opori miris sumpora i dima u sobi.

Dok je promišljala o značenju svog sna, kao hrišćanka, shvatila je da je propustila obavezu za: "Idite, dakle, i učinite sve narode mojim učenicima." Dok je o tome razmišljala, obećala je sebi, da će ujutru nazvati Maršu i pozvati je sa sobom u Crkvu.

Sledećeg jutra, nazvala je Maršu, a razgovor je tekao ovako:

- Bile, je li Marša tamo?
- Lujza, zar ti ne znaš?
- Ne, Bile, ne znam. A šta to?
- MARŠA JE POGINULA PROŠLE NOĆI U SAOBRAĆAJNOJ NESREĆI. Mislio sam da ti to znaš.

Dragi verniče, da li je ovo i tvoje svedočanstvo? Da li svedočiš svojim prijateljima sa kojima si svaki dan zajedno? Postoji li neki tvoj prijatelj u paklu, koji pita, zašto mu nisi rekao o Gospodu?

"Kad rečem bezbožniku: "Poginućeš!" a ti ga ne opomeneš i ne progovoriš mu da bi odvratio bezbožnika od bezbožnoga puta njegova, da bi ga sačuvao u životu, onaj će bezbožnik poginuti sa svojega bezakonja; ali ću krv njegovu iskati iz tvojih ruku. A kad ti opomeneš bezbožnika, a on se ne vrati od bezbožnosti svoje i sa zloga puta svojega, on će poginuti s bezakonja svojega, a ti ćeš sačuvati dušu svoju..." (Jezekiel 3:18-19 DK)

Moramo reći našim prijateljima o Gospodu pre nego što bude kasno. Ja moram isto, jer imam mnogo prijatelja koji, ako bi sada umrli, večnost

bi proveli u paklu, na mestu određenom za sotonu i nevernike.

Budimo svedoci svetu!

SionT InBox

Postovani urednice,
najpre da uputim sve pohvale naporima da ovaj električni (?) list ozivi i traje. Dobro je da postoji list kroz koji svaki nadareni hriscanin može da se izrazi i doprinese nazidanju, popravljanju i približavanju našem Gospodu. Želim da vas ohrabrim da nastavite. Za sada se neću uključivati sa svojim tekstovima, ali želim da povremeno posaljem neki kratki tekst ili dobru hriscansku misao drugih autora. Ako to bude od koristi, objavite, ako li ne, arhivirajte. Za početak, šaljem vam ovaj tekst nadjen na jednom traktatu.

Bozidar Mladenovic (Beograd)

* * *

Dobio sam od prijatelja jedan broj vaseg magazina i dopao mi se. Zeleo bih da ga dobijam preko elektronske poste.

Vladimir Salak

* * *

Hej

Sad prvi put cujem za vas casopis i zainteresiralo me pa vas molim da mi ga saljete na moju net adresu ____@yahoo.com

Unaprijed hvala

Helena

* * *

Dragi moji!

Jako me je obradovala vaša izdavačka delatnost. Srpski jezik potpuno razumem, pa bih htela da mi pošaljete "Sionsku trubu". Ako je moguće - pošaljite mi.

Zahvaljujem Vam na vašim lepim željama i živoj prepisci koju smo ostvarili.
Nek Gospod blagosilja vaš magazin.

Omladina Jugoslavije, posebno mladi bračni parovi, trebaju Božju Reč. Ustvari, svi je trebaju, ali se to nekako najlakše prihvata kod mladih, i tu se može mnogo toga spasiti.

I vaš magazin bi mogao biti upravo u toj službi.

Smešna strana...

NEKE RIBLJE VRSTE HRIŠĆANSKOG MORA

J. Vareca & J. Bako (St. Pazova)

Uvod

Hrišćansko more je prostorno - vremenski akvarijum iz koga polako ističe voda. Dakle, ribama pretila opasnost da ostanu na suvom. Njihov Stvoritelj to zna i kreira mogućnost spasenja nazvan "Plan Golgota" za prebacivanje riba u savršeni Nebeski okean...

Riba tradicionalac (Lat. Ribox Tradicionalicus)

Celoga života boravi na istom mestu najčešće kraj obale, na istoj dubini, uglavnom u plićaku i hrani se istom, ponajviše instant hranom. Zbog ovakvih ograničenih uslova života prirodni rast ove vrste je veoma mali, ali prirodni prirast veoma velik. Prema drugim ribljim vrstama se ponaša krajnje rezervisano, u principu poštuje tradiciju njihovog postojanja, ali baš ne voli da se meša sa drugim vrstama. U svojim teritorijalnim vodama ne trpi prisustvo drugih ribljih vrsta. Meso ove ribe je bezukusno a prekomernom konzumacijom se stvara navika, tj. tradicija.

**Riba usamljeni-strašljivac
(Lat. Ribox Usamlenus-
Strahiticus)**

Celog života boravi sakrivena ispod kamenja na morskom dnu. (Fotografije ovih riba su prava retkost.) Često se

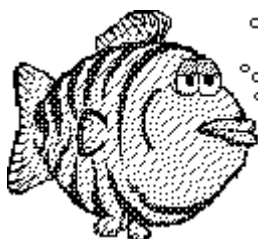
dešava, da ova riba mesecima ne izađe iz svoga skloništa napolje, a u skloništu na kraju i ugine. Ova riba spada u ugrožene vrste, jer se plaši svega i svačega: većih riba od sebe, manjih riba od sebe, pa čak i samog plivanja na otvorenom prostoru. Ne zna se tačno koliko ima ovih riba, s obzirom da bi trebalo zaviriti ispod svakog kamenja. Meso ove ribe se ne preporučuje za ljudsku ishranu, jer izaziva bezrazložno osećanje straha (fobiju).

**Riba bez dijaloga i
kompromisa
(Lat. Ribox Nodialogus -
Nocompromixsus)**

Ova riblja vrsta obitava po celom hrišćanskom moru. Slabo raspoznaje boje

(daltonista). Hrani se drugim ribljim vrstama. Nemilosrdno lovi i kada nije gladna. Napada čak i jedinke svoje vrste, ali ih ne ubija, samo osakaćuje. Na ovaj način sebi obezbeđuje dominaciju nad povređenim ribama i kontrolu nad teritorijom za lov. Meso ove ribe je izrazito gorko i izaziva mučninu i glavobolju kod čoveka.

▫ **Riba prozelit
(Lat. Ribox
Prozeliticus)**

Vrlo dinamična riba, koja je u stalnom pokretu. Ima slabo

razvijen sluh, naročito za sagovornike. Njena ishrana je veoma jednolična, tako da je vremenom izgubila čulo ukusa. Priključuje se i jatima drugih ribljih vrsta. Uvek nastoji da druge vrste ubedi, da je njen način plivanja najispravniji. (U tome ide tako daleko, da presvedočava druge vrste: da nemaju pravo da se smatraju ribama, ako ne plivaju njenim stilom.) U početku je ljubazno nametljiva a kasnije postaje i dosadno ubeđivačka. Prvi zalogaji mesa ove ribe su veoma ukusni, ali

malo kasnije kod čoveka izazivaju dezorijentaciju u prostoru i vremenu.

**ITHUS - Isus Hrist
Božji Sin naš Spasitelj
(Grč. Iesous Hristos
Theos Huios Uos Soter)**

Ova riba je pravo čudo Božjeg stvaranja. Hrani se čistom hranom i vodi veliku brigu o ličnoj čistoći. Ne oseća se prijatno u zagađenim vodama, iako je u stanju da opstane i u njima. Boravi u izrazito vrućim vodama, jer mlake vode na nju deluju uspavljujuće. (Ako brzo ne ispliva iz mlake vode, može se desiti da tu prespava godinama ili čak i ceo svoj život.) U hladnim vodama gubi osećaj za čistoću. U neprestanoj je aktivnosti - rado lovi i pomaže u lovu, čak i drugim vrstama. Nije agresivna, već prijateljska. Kada je žestoko napadana od drugih riba, ne uzvraća - već trpi i oprašta. Meso ove ribe je veoma ukusno i blagotvorno deluje na čoveka. Posledica konstantnog konzumiranja je večni život.

Zaključak

Ustvari, biblijska istraživanja ukazuju da postoje samo dve vrste riba: "DOBRE i RĐAVE":

"Carstvo nebesko je opet slično mreži bačenoj u more, koja je zahvatila riba od svake vrste. Kada se napuni, izvukoše je na obalu i sedoš, pa skupiše dobre u posude, a rđave izbaciše. Tako će biti i na svršetku sveta: izići će anđeli i odeliće zle od pravednih, i baciće ih u peć ognjenu; onde će biti plač i škrgut zuba." (Mat. 13:47-50 EČ)

SIONSKA TRUBA je nezavisna (interdenominaciona) hrišćanska publikacija, neprofitabilnog karaktera, koja se bavi pisanjima o verskom životu. Njeni prvi čitaoci i pisci su vernici, ljudi koji su svoje živote predali Isusu Hristu, da bi On postao njihov lični Gospod i Spasitelj. Ideja SIONSKJE TRUBE je da vernicima stvori prostor, gde će se čuti njihov glas. I naravno, da posluži kao most za upoznavanje vernika u Isusa Hrista. Opširnije o SIONSKOJ TRUBI možete pročitati na stranicama: O nama i Šta verujemo? koje se nalaze na našoj Web prezentaciji, ili pišite na siont@ptt.yu i slobodno nas pitajte.

Stare brojeve SIONSKJE TRUBE takođe možete downloadovati sa našeg sajta.

www.siont.net
<http://rain.prohosting.com/siont>